

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 52 (1690)

1958 m. liepos mėn. 2 d., trečiadienis

Kaina 15 kap.

PANAUDOKIME VISAS PRIEMONES TVIRTOS PAŠARŲ BAZĖS SUDARYMUI!

★ „Atžalyno“, „Artojo“, „Lenino keliu“ kolūčiai gamina ankstyvąjį silosą
★ 14 tonų vitamininio šieno ★ „Pilies“, „Nemunėlio“ kolūkiuose delsiama

Kiekvienai karvei — po 8 tonas siloso

Jau kelios dienos „Lenino keliu“ žemės ūkio artelės nariai pradėjo gaminti ankstyvąjį silosą. Dabartiniu metu ši sultingąjį pašarą ga-

ŠIENAPIŪTĖ PRASIDĖJO

Rokiškio tarybiniam ūkyje vyksta vitamininio šieno gamyba. Šiuose darbuose pirmąją Rokiškio skyrius, pagaminęs 14 tonų šio vertingo pašaro. 12 tonų vitamininio šieno pagamino Miliūnų skyrius. K. Kalnius

mina V-je brigadoje. Čia jau pagaminta virš 50 tonų siloso. Kitos brigados neturi natūralių plevų, jos gamins daugiau siloso iš pašarinių šakniavaisių lapų, kukurūzų. Ankstyvojo siloso gamybai kolūkyje paskirta 70 ha natūralių plevų.

„Lenino keliu“ kolūčio žemdirbiai šiais metais stambiesiems raguočiams užsibrėžė pagaminti nemažai sultingųjų pašarų: kiekvienai karvei numatoma pagaminti po 8 tonas siloso. D. Kurklietytė

Ko laukiama?

Vargu ar besurastum dabar žmogų, abejojančią siloso reikšme. Tačiau juo abejoja „Pilies“ kolūčio vadovai.

Sužinojęs, kad kaimyniniuose kolūkiuose pradėta ankstyvojo siloso gamyba, pirmininkas Paliulis pasišaukė mechanizatorių Liepinį.

— Nuo rytdienos pradėsime gaminti silosą, — pasakė pirmininkas. — Bet kad siloso ka-

poklė sulūžusi, — atsakė mechanizatorius.

— Kada bus laisvas traktorius, nuvežk kapoklę į MTS, tegul atremontuoja, — įsakė pirmininkas.

Kyla klausimas, kodėl kapoklės remontu nieks nepasirūpino anksčiau? Kolūčio valdybos pareiga organizuoti, kad kapoklė kuo greičiau būtų atremontuota ir pradėta siloso gamyba. J. Gaušla

PO SENOVEI

pažadats. Kolūkyje daug kalbama apie siloso gamybą, daug žadama, o darbai nepradėti.

Draugai nemunėliečiai, nejaugi ir šiemet jūsų kolūčio siloso bokštas tilps rašalinėje?.. P. Vilkeičis

„Nemunėlio“ kolūktis praėjusiais metais gyvulių žiemojimui nebuvo pagaminęs nė vieno kilogramo siloso. Tai smarkiai atsiliepė gyvulių produktyvumui. Tačiau iš šios kartos pamokos išvadų nepadaryta, o tenkinamasi

Joniškio rajono Maironių septynmetės mokyklos gamtininkų būrelis mokyklos teritorijoje pasodino du šimtus obelaičių, daug dekoratyvinių medžių bei krūmų, įsigijo bičių.

Nuotraukoje: mokytojas A. Rozenbergas ir jaunieji gamtininkai prie bičių. J. Masiulis (ELTA) nuotr.

RAJONO DŽDT TARYBOS DEPUTATŲ ŽINIAI

Rajono DŽDT vykdomasis komitetas praneša, kad šių metų liepos mėn. 8 d. 12 val. Rokiškio kultūros namų patalpose įvyks rajono Darbo žmonių deputatų tarybos penktojo šaukimo septyniųjų sesija. Sesijoje bus svarstomas klausimas „Dėl praktybos darbo pagerinimo rajone“.

ZAPOROŽĖS SRITIS.

Sekdami žinomo Ukrainos mechanizatoriaus dukart Socialistinio Darbo Didvyrio A. Gitalovo pavyzdžiu, Melitopolio rajono žemės ūkio artelės „Novyj mir“ kolūkiečiai ir mechanizatoriai pritaikė pas save kompleksinę mechanizaciją auginant kukurūzus. Tam čia sudarytos dvi specialios brigados. Kukurūzų auginimui organizavo rūpestingą pasėlių priežiūrą Puikiai dirba kultivuojančią kukurūzus traktoristas Viktoras Serdiukas. Jis per pamainą apkultivuoja iki 30 hektarų, esant normaliai 15 ha.

Nuotraukoje: V. Serdiuko agregatas pūna kukurūzų tarpueilius kolūkyje „Novyj mir“.

A. Krasovsko (TASS) nuotr.

Pradėjo gaminti

ankstyvąjį silosą „Atžalyno“ kolūčio žemdirbiai. Atžalyniečių kiekviena jungtinė brigada šiais metais numatė paruošti kolūčio gyvuliams po 50 tonų šio maistingo pašaro. Silosą gamina iš įvairių daugiamečių žolių, piktžolių.

Ankstyvojo siloso gamyba susirūpino taip pat „Artojo“ žemės ūkio artelės nariai. Visos brigados šiais metais pagamins 250 tonų ankstyvojo siloso. Dabartiniu metu pradėta jo gamyba. H. Daugaitė

Kad kukurūzų nereikėtų ravėti rankomis

Iš bandymų ir pirmąjį kolūkių praktikas matyti, kad galima gerai išauginti kukurūzus ir visiškai neravinti rankomis. Bet ar visi kolūčiai atkakliai to siekia?

Laiku ir rūpestingai akėti kukurūzus — visų svarbiausia. Kėdainių rajono „Piliakalnio“ kolūčio antrojoje brigadoje pirmą kartą kukurūzus akėjo tik tada, kai jie jau seniai žaliavo. Slipriai sužėlusios buvo ir piktžolės. Akėčios joms pakenkė, bet ir pačių kukurūzų nepagailėjo. Piktžolės suspėjo gerai išsakyti. Akėjimas mažai davė naudos. Dauguma piktžolių išliko.

Čia, žinoma, kaltas kolūčio vadovų apsilėdimas. Tačiau tokių kolūkių, kurie pirmą kartą ima akėti kukurūzus tada, kai piktžolės išlenkda į dirvos paviršių ir lampa pastebimos, teko matyti nemaža. Ramygalos rajone tai beveik masiškas reiškinys. Labai neteisinga praktika.

Tenka pagirti Dotnavos rajono „Liaudies“ kolūčio pirmąją brigadą, kur kukurūzai buvo nuakėti praėjus vos 4–5 dienoms po sėjos. Piktžolės lengviausiai pažeidžiamos, kol dar nesuspėjo visai išlįsti, ir laukas atrodo švarus, juodas. Pažarstykimė tokią dirvą ir pamatysime daugybę baltų piktžolių diegelių. Joms akėčios labai baisios.

Antrą kartą akėjant kukurūzus, reikia kreipti dėmesį ne į piktžolių vystymosi eigą, bet į pačius kukurūzus. Akė-

jimui labai jautrios ne tik iš sėklos besikalančios piktžolės, bet ir dygstą kukurūzai. Baltas kukurūzo diegelis, vos akėtvirballo palietas, nulūžia ir dažniausiai nebeaauga.

Dažniausiai kukurūzai vėl akėtini, kai daigai išleidžia po antrą lapelį ir nebe taip bijo akėčių. Ilgiau atidėlioti šio akėjimo taip pat negalima, nes kartu stiprėja ir piktžolės.

Jei po akėjimo piktžolių vis dar yra, tai geriausia kovos priemonė prieš jas — herbicidas 2,4-D. Prieš tai reikia pasitikrinti, kokios vyrauja piktžolės. Pirmiausia reikia purkšti tuos kukurūzus, kur vyrauja kryžmažiedės piktžolės: garstukai, dirviniai ridikai, čiuzutės, trikerlės žvaginės ir balandos bei usnys. Šios piktžolės paprastai vyrauja po kaupiamųjų pasėtuose kukurūzuose.

Sėjant kukurūzus lengvoje žemėje, ypač po vasarojaus, dažnai vyrauja mažos varpinės piktžolės — šerytės. „Piliakalnio“ kolūčio pirmojoje brigadoje į kvietieną pasėtuose kukurūzuose jos piltė pasipylė. Vienintelė išeitis — skubiai dar kartą akėti ir vėliau stipriai pureniti tarpueilius.

Kai priešėliai, o kartu ir kukurūzuose augančios piktžolės būna įvairūs, herbicido norma reikia nustatyti pagal jautriausias piktžoles. Kur auga herbicidui atsparesnės piktžolės, pavyzdžiui, rugiagėlės, rūgčiai, vijokliai, kežiai, — purkšti po du kartus.

Ypatingai svarbu nesuvėlinoti purškimo, nes sendamos piktžolės darosi atsparesnės. Perna Kėdainių rajono „Piliakalnio“ kolūkyje kukurūzai buvo nupurkšti per vėlavimą ir piktžolės neišnyko. Šiemet antroje brigadoje piktžolės vėl beveik kaip pieva sužėlė, o kada bus purškama — neaišku. Kolūktis neprišvengia iš MTS atsivežti purkšiu-

vų. Be to, nei Šėtos MTS, nei kolūktis nepasirūpino herbicidais. Čia teising gresia pavojus prazudyti kukurūzus.

Įveikus piktžoles, kukurūzus reikia saltetuoti. Girdėjome pasiteisintimų, kad mažos azotinių trąšų paskyros. Vietoj jų galima plačiai panaudoti srutas.

Didžiulę reikšmę kukurūzams turi dažnas tarpueilių purenimas. Tyrimais nustatyta, kad kiekvienas purenimas geroje dirvoje pakelia kukurūzų derlių vidutiniškai po 50 cent žaliavos masės iš hektaro.

Aplankytuose vidurio Lietuvos rajonuose kukurūzai dar nedideli, bet ir čia netrukus reikės masiškai pradėti tarpueilių purenimą, o kai kur jau ir dabar laikas. Pirmą kartą tarpueilius reikia pureniti praėjus 4–5 dienoms po paskutinio akėjimo, o ne laukti 10–12 dienų, kaip tai daroma „Piliakalnio“ kolūkyje. Per tokį ilgą laiką piktžolės sustiprėja ir spėja paimiti daug maisto medžiagų, o paskui skursta kukurūzai.

Iki to laiko, kol kukurūzų lapai uždengs vagas, tarpueiliai turi būti supureniti joki būdu ne mažiau, kaip du kartus. Dažnas purenimas reikalingas ne tik piktžolėms sunaikinti. Purenant į dirvą įleidžiama oro, sustiprėja bakterijų darbas, o jos gamina maistą kukurūzams. Todėl pureniti reikia ir švartą dirvą, jei tik ji supuolusi.

Tie kolūčiai, kurie rūpestingai akės kukurūzų pasėlius, stropiai purenis tarpueilius, reikiamai patręš pasėję ir, reikalui esant, naikins piktžoles herbicidais, gali visiškai išvengti ravėjimo rankomis arba bent sumažinti šį darbą iki minimumo ir užauginti puikų kukurūzų derlių.

A. BODVYTIS
Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto bendradarbis
A. PETRAUSKAS
(Sutrumpinta iš „Tiesos“ Nr. 151)

Kolūkių partinėse organizacijose

I DARBĄ ĮTRAUKTI VISUS KOMUNISTUS

„Lenino keliu“ kolūkio partinė organizacija savo darbą šiemet nukreipė svarbiausiems kolūkio ekonominio stiprinimo uždaviniams spręsti. Atviruose ir uždaruose partiniuose susirinkimuose buvo svarstyti tokie klausimai, kaip socialistiniai įsipareigojimai žemės ūkio produktų gamybai padidinti, pavasario sėjos eiga, Anykščių ir Veišiejų rajonų žemės ūkio darbuotojų kreipimais ir kt. Svarstytais klausimais kolūkyje buvo atliktas kai kuris darbas. Bet čia partinė organizacija ir jos sekretorius drg. Jankuvienė neišvengė klaidų, darbe priėjo eilę trūkumų. Tokie trūkumai yra būdingi ir kai kurioms kitoms kolūkių partinėms organizacijoms.

Visuose susirinkimuose, visais svarstomais klausimais aktyviai pasisako komunistai Rudokas, Jankuvienė, Zaborskis, Bočarova, Vilimas, Sokas. Ir tai suprantama. Juk šiemet komunistams visuomet pavedama paruošti susirinkimui vieną ar kitą klausimą, jie geriau žino esamą padėtį kolūkyje. O kur kiti komunistai, kaip Rinkevičiūtė, Baltrūnas, Cicinskas, Žindulytė, Vosylus? Jie beveik niekuomet susirinkimuose nepapršo žodžio, o tik pasėdi, pasiklauso. Jų neaktyvumo priežastis yra ta, kad partinė organizacija neįjungta jų į pasiruošimą susirinkimams, neduoda uždavinių patikrinti esamą padėtį ir apie tai pranešti susirinkime. Netiesiogiai yra daroma, kada tokie klausimai, kaip gyvulių priežiūros pagerinimo ir pan., yra pavedami ruošti tik vienam komunistui. Žymiai geriau būtų išanalizuoti visus trūkumus, jei klausimą ruoštu 3—4 žmonės.

Šiemet pavasario sėja kolūkyje vyko pavėluotai. Bet partinė organizacija pasitenkino tik kolūkio pirmininko drg. Zaborskio ataskaita apie darbų eigą gegužės pabaigoje vykusia-

me partiniame susirinkime. Jokios priemonės sėjos darbams paspartinti nebuvo numatytos. Šiuo klausimu net nepasisakė nė vienas komunistas. Panašiai buvo svarstytas ir Kamaju kultūros namų darbas. Nors kultūros namai dar silpnai dirba, bet partinis susirinkimas jų darbo pagerinimui jokių priemonių nepriėmė. Viskas pasibaigė apsvarstymu.

Partinė organizacija dar silpnai kovoja už priimtų nutarimų pilnutinį įgyvendinimą. Jų vykdymu daugiau domimasi pradžioje, o vėliau viskas užmirštama. Pavyzdžiui, gegužės pabaigoje partinis susirinkimas įpareigojo kolūkio valdybą nupirkti 40 karvių. Tik paskutiniu laiku buvo nupirktos 22 karvės. Nors karvių pirkimui buvo visos sąlygos, bet partinė organizacija susitalkė su kolūkio pirmininko neryžtingumu ir nepareikalavo nutarimą pilnutinai įvykdyti. Norint įvykdyti partijos iškeltą uždavinį, reikia 100 ha žemės ūkio naudmenų šiemet turėti nemažiau kaip po 8 karves. Kolūkiui dar reikės įsigyti virš 40 karvių. Bet šiuo klausimu dar labai mažai padaryta. Iki šiol iš vienos karvės primelžiama per dieną po nepilnus 8 litrus pieno. Kad įvykdyti įsipareigojimus, reikia primelžti nemažiau 10 litrų. Bet kaip padidinti pieno primelžimą, partinė organizacija dar nenumatė priemonių.

Šiais metais kolūkyje daug padaryta pašarų bazel stiprinti. Daugiau kaip 200 kolūkiečių prie pasodybinių sklypų pasėjo kukurūzus, pašarinius ir cukrinius runkelius. Jų priežiūrai, o taip pat visų pasėlių priežiūros darbams kontroliuoti partinis susirinkimas nutarė sudaryti iš aktyviausių kolūkiečių visuomeninių inspektorijų grupę. Iki paskutinio laiko tai dar nebuvo padaryta.

Pasitalko, kad partinė organizacija svarsto blo-

gai paruoštą klausimą ir todėl, paviršutiniškai išanalizavusi esamus trūkumus, priima nutarimus, kurie jokios praktinės naudos negali duoti. Pavyzdžiui, šių metų pradžioje buvo svarstytas komjaunimo organizacijos darbas. Partinis susirinkimas nutarė nurodyti komjaunimo organizacijos sekretoriui drg. Trečiokaitei, kad reikia geriau dirbti. Nekonkretus, nedalykiškas nutarimas komjaunimo organizacijos darbu naudoti nedavė. Todėl neatsitiktinai iki šiol komjaunuoliai nedalyvauja kolūkio gamyboje, iš viso neauga komjaunimo eilės.

Pagrindinis partinės organizacijos darbo trūkumas yra tas, kad jos sekretorius drg. Jankuvienė visus klausimus, visų nutarimų vykdymo tikrinimą stengiasi apriboti pati. Šiam darbu nepritraukiami visi komunistai. Galima duoti atskiriems komunistams partinius įpareigojimus, pavedant jiems priimtus nutarimus vykdymo kontrole, darbų eigos patikrinimą ir t.t. Tai labai pakeltų komunistų aktyvumą, sustiprėtų jų ryšys su pačia organizacija.

„Lenino keliu“ kolūkio partinė organizacija savo skaitlingumu ir kokybine sudėtimi yra viena iš stipriausių kolūkinių organizacijų. Aišku, kad ji gali sėkmingai pašalinti savo darbo trūkumus ir daug nuveikti stiprinant kolūkio ekonomiką. Tam svarbiausia sąlyga — užsibrėžtų uždavinių vykdymui įtraukti visus komunistus, duoti jiems konkrečius uždavinius, griežtai reikalauti juos įvykdyti.

Dabar, kada visi žemės ūkio darbuotojai sprendžia ypač didelius uždavinius didinant gyvulininkystės produktų gamybą ir keltant laukų derlingumą, kolūkio partinė organizacija turi būti visų darbų organizatorius, naujų priemonių įgyvendinimo iniciatorius.

A. Stašys

TERNOPOLIO SRITIS. Zborovo rajone gerai organizuota mokslinė-ateistinė propaganda. Specialiose patalpose įrengti stendai ateistinėmis temomis.

Nuotraukoje: lektorius A. A. Balickis praveda pasikalbėjimą apie religijos kilmę.

B. Šendiero (TASS) nuotr.

PASIGAMINKIME PAKANKAMAI ANKSTYVOJO SILOSO

A. SLIVINSKAJĖ
rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. zootechnikas

Labai svarbi sąlyga vystant visuomeninę gyvulininkystę, didinant jos produktyvumą, yra pakankamas pašarų kiekis. O norint apsirūpinti pašarais, kiekvienam kolūkiui, tarybiniam ūkiui reikia įsirengti kultūrinės plevos bei ganyklas, didinti daugiamečių žolių pasėlius taip, kad artimiausiais metais šios vertingos kultūros plotai sudarytų nemažiau 30 procentų visos aramos žemės.

Žiemos metu gyvulius reikia aprūpinti ne tik stambiais pašarais, bet ir sultingais, kurių mūsų rajono kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose dar labai trūksta. Pas mus tinkamiausi sultingieji pašarai yra silosai, pašariniai šakniavaisiai. Gera pagamintas silosas maistingumu ir savo dietinėmis savybėmis beveik prilygsta žaliai žolei. Jis turi pakankamai baltymų, angliavandenių, vitaminų ir mineralinių medžiagų, reikalingų gyvulių produktyvumui ir sveikatingumui sustiprinti. Dėl to silosas ir vadinamas „žiemos ganykla“.

Pagamintas iš daugiamečių bei vienmečių žo-

lų ir specialiai auginamų silosinių kultūrų silosai turi žymiai daugiau baltymų už pašarinius šakniavaisius. Pavyzdžiui, viename doobilų atolo siloso kilograme yra 8 kartus daugiau baltymų, negu kilograme pašarinių šakniavaisių. O baltymai ir yra viena svarbiausių maisto medžiagų. Jos dažniausiai trūksta žiemos pašarų racionuose. Be to, siloso pašarinio vieneto savikaina 1,5—3 kartus mažesnė, negu pašarinių runkelių.

Viena iš pagrindinių vėlyvajam silosui gaminti kultūrų yra kukurūzai.

Kiekvienas rajono kolūkis, tarybinis ūkis, norėdamas pristauginti pakankamai žaliavos siloso gamybai, turi išplėsti auginimą tokių silosinių kultūrų, kurios geriausiai atitiktų dirvos ir klimato sąlygas. Auginimui reikia parinkti ne vieną, o kelias silosines kultūras, iš kurių būtų galima pagaminti ankstyvojo, ir vėlyvojo siloso.

Plečiant silosinių kultūrų plotus ir siloso gamybą, negalima, iš kitos pusės, paneigti šakniavaisių reikšmės aprūpinant galvijus sultingais pašarais. Rajono kolūkiai, palyginus su 1957 metais, šiais metais padidino pašarinių šakniavaisių plotą 205 ha. Kiekvienai karvei teks po 3 tonas pašarinių šakniavaisių.

Jau liepos mėnuo, o siloso gamybos daugelis kolūkių dar nepradėjo. Tai „Gegužės Pirmosios“, „Salomėjos Nėries vardo“, „Pilies“, „Socializmo keliu“, „Nemunėlio“ ir kiti kolūkiai. Laikas būtų šių žemės ūkio artelių vadovams baigti nerangų pasiruošimą šiem darbams ir pradėti juos vykdyti.

Dėl vėlyvo pavasario šiemet sunku tikėtis labai gero pašarinių kultūrų derliaus. O trūkstant pašaro, nukentia gyvulininkystė.

Tačiau dabar kolūkiai turi palankias galimybes paruošti apščiui sultingo pašaro. Šiemet ne tik plevose, bet ir pakelėse, galulaukėse, pamiškėse, miškuose, peikėse, paupiuose, paežerėse labai gausu žolės, kuri yra puiki žalia masė ankstyvajam silosui paruošti. Nepamirškime, kad jeigu negaminsime siloso, pilnai neparuosime stambųjų pašarų, negalėsime padidinti gyvulininkystės produktų gamybos. Tik tvirta pašarų bazė įgalins rajono kolūkius įvykdyti savo įsipareigojimus gyvulininkystės ūkiui išvystyti.

Šienapiūtė pačiame įkarštyje

Vakar „Šetekšnos“ kolūkio žemdirbiai baigė šienauti natūraliasias ir kultūrinės plevos — viso beveik 80 ha. Ketvirtoje laukininkystės brigadoje piannami dobilai.

Anksčiau nupiautas šienas jau išdžiuvo ir dabar vežamas į daržines. Suvežta 300 vežimų šieno. Šienavimo darbuose gerai dirba kolūkiečiai Aleksas Matiukas, Stasys Tumonis, Kazys Bitinas, Balys Šešelgis ir kt.

N. Grunevas

ŽINIOS

apie darbų eigą rajono kolūkiuose 1958 m. birželio 30 d. (plano įvykdymas proc.)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Įdirba kukurūzų pasėlių pirmą kartą	Sėkiai išpurenka cukrinių runkelių tarpelių	Išretinta cukrinių runkelių	Suarta pūdymai	Pagaminta siloso
Rokiškio MTS zona						
1.	Liudo Giros v.	86,9	100,0	60,0	8,2	1,3
2.	„Naujas gyvenimas“	17,2	100,0	80,0	12,4	—
3.	„Nemunėlis“	80,0	—	—	47,6	—
4.	Marytės Melnikaitės v.	50,0	100,0	66,6	9,8	—
5.	„Pergalė“	100,0	65,0	30,0	36,9	—
6.	„Pilis“	100,0	100,0	50,0	29,4	5,0
7.	„Pirmyn“	56,0	80,0	56,0	7,6	—
8.	„Rageliai“	40,0	75,0	41,6	9,4	—
9.	Salomėjos Nėries v.	100,0	85,2	78,5	11,9	5,7
10.	„Socializmo keliu“	100,0	100,0	35,7	30,7	—
11.	„Tarybų Lietuva“	56,0	90,0	30,0	—	—
12.	„Tikrųjų keliu“	40,0	83,3	83,3	—	—
13.	„Žvaigždė“	100,0	100,0	57,1	5,5	—
	Viso:	68,0	82,8	53,0	16,7	0,8
Panemunėlio MTS zona						
1.	„Artojas“	100,0	100,0	100,0	29,7	—
2.	„Atžalynas“	—	100,0	71,4	38,5	—
3.	„Duokiškis“	100,0	100,0	70,0	12,5	—
4.	„Gegužės Pirmoji“	100,0	86,6	86,6	17,5	—
5.	„Jaunoji gvardija“	—	—	—	—	—
6.	„Lenino keliu“	33,3	20,0	16,0	105,7	4,7
7.	Mičurino v.	—	100,0	100,0	25,0	3,9
8.	„Šetekšna“	10,0	100,0	20,0	—	—
9.	„Už taiką“	—	—	—	—	—
10.	„Vyturys“	100,0	50,0	50,0	50,0	—
11.	„Žalgiris“	—	50,0	50,0	58,5	—
	Viso:	31,2	63,5	50,2	31,6	0,9

Rajono žemės ūkio inspekcija

Juos išugdė Tarybų santvarka

Žmogus prie turbinos

Ankstus rytas. Didelis, purpurinis saulės skritulys, pasirodęs iš už tolimoje dunksančio mlško, ryškiai apšvielė visą aplinką. Kalneliais, krūmokšniais, plačiomis plevomis apjuostos Panemunėlio apylinkės pabudo iš gilaus miego. Rytmečio tylą sudrumstė į laukus genamos bandos triukšmas. Iš sodybų pasipylė juodmargės, žalmargės karvės, baltagarbanės avys, šokinėdami išbėgo veršeliai. Nelengva piemens dalis — susitvarkyk, kad nori su tokiais neramiais padarais! Jeigu jie pridarys kokių nuostolių — žiūrėk, šeimininkas ir nulups kailį... O galva tokia sunki, taip norisi dar nusūsti valandžiukę. Bet jau girdėti piktas šeimininkės balsas. Laiku

neatsikelsi — bus dar blogiau. Miegūstomis akimis Jonukas išlenda iš guolio... * * * Žemė augino duoną ir turtus tiems, kurie turėjo plačius valakus, kuriems užteko lėšų samdytis bernus, piemenis, tarnus. Gausu tokių išnaudotojų buvo Panemunėlio apylinkėse. Septynerių metų Jonukas išėjo tarnauti pas buožes. Teko lankstyti nugarą ponui Tubeliui, kur dirbo ir Jonuko tėvas. O namuose vis trūko duonos kėsnio. Išnaudotojai pirkto ir pardavinėjo samdinių rankas, susikraudami sau iš to didžiulį pelną. Ar galėjo pagalvoti tada neturtingų darbo žmonių vaikai apie mokslą, apie šviesią vaikysę?

...Bėgo dienos, slinko metalai. Ateidavo žaliais pumpurais pasipuošęs pavasaris, greit prabėgdavo vasara, niūrus ruduo, rūščioji žiema. Praslinko audringi kovos už Tarybas metalai. Daug pasikeitimų įvyko ir Jono Pečiūros, buvusio buožių pastumdėlio, gyvenime. Susikūrus tarybų santvarkai, Jonas ima dirbti „Lino“ fabrike. Buržuaziniams metalams buvusi primityvi linų apdirbimo dirbtuvė pradėjo audringai augti, plėtotis. — Kada aš pradėjau dirbti, — pasakoja Jonas Pečiūra, — fabrikas lyg naujai užgimė. Atvežė naujas stakles ilgam ir trumpam linų pluoštui apdirbti. Aš — mažaraštis, mažamokslis, nieko apie jas nesupranau, o dirbti norisi.

— Tu, Jonai, nenustimink, gali išsimokyti, — kalbėjo tasyk mechanikas J. Stočkus, — suprasi apie mechanizmus ne mažiau, kaip koks inžinierius... Greit slinko laikas. Remontuojant atsivežtas stakles, nemažai padirbėjo ir Jonas Pečiūra. Žingsnis po žingsnio Jonas žengė pirmyn, jo žinios augo, akiratis plėtėsi. Draugų pagalba, atkaklus ryžtas ir valia įgalino pasiekti tai, apie ką ne kartą svajojo Jonas — jis galėjo valdyti mašiną. * * * Neatpažįstamai pasikeitė „Lino“ fabrikas šiandien. Kas dieną jis augo, plėtėsi, modernėjo. Fabriko elektros jėgainėje nebematysi dulkių darbininkų, nebėra vagonėlių, vežiojančių spalius. Technika užvaldė visus primityvius įrengimus. 1957 metais sumontuota nauja ilgo linų pluošto perdirbimo mašina. Čia, prie šios mašinos, turbino brigadininku ir dirba Jonas Pečiūra. ...Ilga linų šiaudelių virtinė pradingsta mašinos žiotyse. Tarytum alkanas žvėris ji nepasitenkina duodamu kėsniu ir reikalauja daugiau ir daugiau. Linai patenka ant didelių geležinių volų, minami,

perdirbami toliau. O ilgosios mašinos kitame gale stovinti moteriškė jau nuima švelnius kaip šilkas geltųjų linelių pluoštus. Pluoštas perdirbtas. Galima jį siūsti į plačiosios mūsų Tėvynės audimo fabrikus, įmones, gaminti vertingus medžiagas. Galingai užta turbina. Kad jos užimas nenutrūktų, našiai vykty darbas, ją rūpestingai prižiūri Jonas Pečiūra. Prie mašinos dirba 17 žmonių. Kas nespėja, kam iškyla kokie nors sunkumai, į pagalbą ateina brigadininkas. — Puikiai dirba, — savo mašina džiaugiasi brigadininkas. — Gera dirbti su tokiu galūnu... Per parą jis pervaro apie 20 tonų linų šiaudelių. Gražiai apie turbino brigadininką Joną Pečiūrą, jo darbą atsiliepija „Lino“ fabriko vadovybė. Išdirbio normą turbino brigada visuomet įvykdo 130–140 procentų. — Jonas Pečiūra — visiems darbininkams puikus pavyzdys, — kalba fabriko partinės organizacijos sekretorius drg. Juodelis. — Kaip ir daugelį mūsų pirmaujančių žmonių ji išugdė Tarybų santvarka, šaunus darbininkų kolektyvas. O. Valečkaltė

Pirkėjai patenkinti

Kasdien dešimtys, o kartais ir šimtai žmonių užsuka į pačiame Panemunėlio tarybinio ūkio centre esančią krautuvę. Čia visuomet yra gausus prekių, kaip maisto produktų, įvairių medžiagų, avalynės ir kitų, pasirinkimas. Mes kalbamės su krautuvės vedėja Ona Ragauskienė. — Prieš porą metų labai sunkiai sekėsi su planų įvykdymu, — sako Ragauskienė. — Dabar to nėra. Birželio mėn. planą įvykdžiau 102 proc. Besikalbėdama su kitų krautuvė vedėjais, aš priėjau išvadą, kad labai svarbu yra skoningai išdėstyti prekes, atvežti tų prekių, kurios turi didžiausią pareikalavimą. Toliau Ragauskienė pasakoja, kad nemažai štapelio kiekiai gulėjo rietimuose net 4 metus. Moteriškė pažūrės, paklaus kainos — ir viskas. Neseniai Ragauskienė, atkirpusi suknetei reikalingą kiekį štapelio, gražiai aptaisė manekėną. Tai sukėlė didelę pirkėjų paklausą. Didelis pareikalavimas yra kultūrinėms, buitinėms prekėms. Radijo baterijas neseniai nusipirko Edmundas Kūbilius, Lionginas Kepalas ir kt. Nuo metų pradžios buvo parduoti dešimtyse viršūčių, kostiumų ir kitų daiktų. Krautuvėje pavyzdiną švara, ant visų prekių pažymėtos kainos, pirkėjai aptarnaujami greit ir mandagiai. S. Vainius

JAUNIMO ŠVENTĖ

Birželio 29 d. prie Ruopiškio ežero Rokiškio rajono jaunuoliai ir merginos atšventė Tarybinio jaunimo dieną. Su menine programa pasirodė „Socializmo keliu“ kolūkio savi-

veiklininkai, varžėsi tinklinio mėgėjai. Ligi vėlaus vakaro įrengtoje aikštelėje skambėjo muzika, linksminosi jaunieji. S. Kregždaitė

Iš paskutinio pašto

Ką rodo „Keldrodis“?

Rokiškio kelių eksploatacijos rajono raudonajame kampelyje kabojanti sienlaikraščio „KELRODIS“ ketvirtas numeris, sveikindamas visus su Gegužės Pirmosios švenčių. Ką rodo šis „KELRODIS“? O gi tai, kad kelių eksploatacijos rajono vadovai, profsąjunginė organizacija atsiliko nuo gyvenimo mažiausia dviem mėnesiais. A. Fatiejevo (TASS) nuotr.

...Ilga linų šiaudelių virtinė pradingsta mašinos žiotyse. Tarytum alkanas žvėris ji nepasitenkina duodamu kėsniu ir reikalauja daugiau ir daugiau. Linai patenka ant didelių geležinių volų, minami, kūs buvo mūsų žemdirbiams 1957 metais. Tačiau, nepaisant sausros, Akmolinsko sritis davė valstybei 100 milijonų pūdų grūdų — penkis kartus daugiau, negu 1953 metais. Šiais metais Kazachstano socialistinio kaimo žemdirbiai nutarė gauti pusantro milijardo pūdų ir pristatyti valstybei milijardą pūdų grūdų. Mūsų tauta giliai dėkinga partijai, broliškųjų respublikų darbo žmonėms už mižinišką paramą įsisavinant plėšinius. Tarybinė valstybė išskyrė Kazachstanui 4,5 milijardo rublių, 160 tūkstančių traktorių (skaičiuojant 15-jėgiais), 60 tūkstančių grūdų kombainų, 67 tūkstančius sunkvežimių. Tarp šimtų tūkstančių naujakurių — nemaža broliškų Tarybų Lietuvos pasiuntinių. Mūsų respublika — stambi šalies gyvulininkystės bazė. Ji užima antrą vietą (po RTFSR) pagal vilnos ir trečią (po RTFSR ir Ukrainos) pagal mėsos

ODESOS SRITIS. Pietiniuose srities kolūkiuose prasidėjo grūdinių kultūrų nuėmimas. Tatarbunarsko rajono Stalino vardo kolūkyje žieminiai miežiai nuimami atrankiniu būdu. Kolūkiečiai nusprendė 95 procentus pasėlių nuimti atrankiniu būdu. Nuotraukoje: miežių nuėmimas Stalino vardo kolūkyje. Kombainininkas Fiodoras Ungurianas (centre) pila pirmojo kūlimo grūdus.

LAIŠKAI IŠ VISASĄJUNGINĖS ŽEMĖS ŪKIO PARODOS

KAZACHSTANO TURTAI

Parodos centre, netoli Centrinio paviljono, stovi gražus, nacionalinio stiliaus rūkalų Tal Kazachijos TSR paviljonas. Jo salėse demonstruojami gausūs eksponatai ir stendai ryškiai atspindi tuos mižiniškus laimėjimus, kuriuos pasiekė Kazachijos liaudis, vystydama

pramonę, žemės ūkį, mokslą ir kultūrą. Skaičiai, diagramos vaizdžiai pasakoja Tarybų valdžios metais pramonės produkcijos gamyba respublikoje padidėjo 40 kartų, grūdų — 11 kartų, medvilnės — daugiau kaip 10 kartų. Kazachstano pasididžiavimas — turtai, kuriuos davė per amžius nejudinti plėšiniai. Derlingas respublikos šlaurės ir šlaurės-vakary dirvas, kurios buvo laukomos netinkamomis javams auginti, tarybiniai žmonės pavertė stambia šalies grūdų baze. Maždaug per tre-

jus metus Kazachstane įsavinta daugiau kaip 21 milijonas hektarų plėšinių žemių. Parodoje plačiai parodoma, kaip Akmolinsko, Kustanajaus, Kokčėtavo ir kitų sričių kolūkiuose bei tarybinuose ūkiuose įsavinama naujos žemės. Sun-

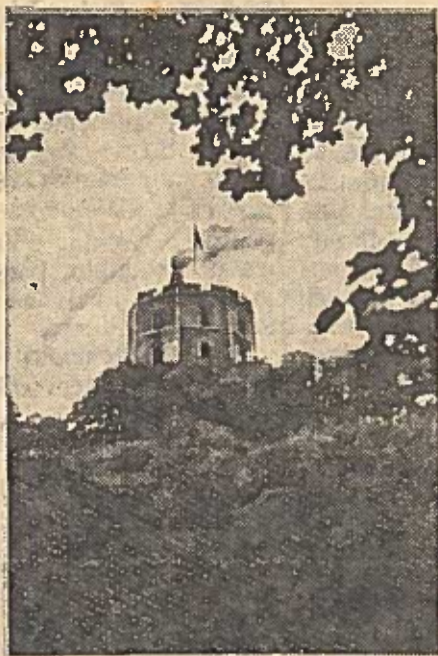
gamybą. 22 procentai 1957 metais valstybei pristatytos vilnos gauta iš Kazachstano. Respublikos kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose prikerpama daug ir geros vilnos. Parodos lankytojai domisi stendu, kuris pasakoja apie Pavlodaro srities tarybinio ūkio Nr. 23 pasiekimus. Šis ūkis turi 36 tūkstančius avių. Nuo kiekvienos jų praėjais metais prikirpta po 4,2 kilogramo vilnos. Kazachstane metalai po metų plečiami medvilnės plotai, didinamas jos derlingumas. Atskiri paviljono stendai skirti medvilnės augintojų pasiekimams. Tarybinis ūkis „Pachta Aral“ kasmet sėja iki 5.500 hektarų medvilnės. Per pastaruosius dvejus metus vidutiniškai iš hektaro buvo gaunama po 32 centnerius medvilnės. Paviljone lankytojai mato, kaip kyla mūsų kolūkių ekonomika. 1957 metais respublikos žemės ūkio artėjų pininginės pajamos buvo 5,7

TRUMPAI

„Pergalės“ kolūkio kolūkiniai organizavo ekskursiją į Rygą, kur susipažino su Latvijos TSR sostine. F. Jurgutis

milijardo rublių, o tuo tarpu 1953 metais — tik 2 milijardai rublių. Aukso raldėmis stenduose įrašyti mižiniški kazachų tautos pasiekimai vystant socialistinę kultūrą. Iki Didžiojo Spalio Kazachstanas buvo visiškai neraštinga šalis. Dabar tūkstančiuose mokyklų, technikumų, 26-se aukštosiose mokyklose mokosi daugiau kaip pusantro milijono žmonių. Respublikoje yra 98 mokslo įstaigos. Leidžiamų Kazachstane knygų tiražas dabar 4 tūkstančius kartų viršija 1913 metų tiražą! Kazachijos TSR paviljonas ryškiai parodo išmintingą Komunistų partijos nacionalinę politiką, kurios dėka mūsų respublika, broliškųjų tarybinų tautų padedama, siekia naujų laimėjimų komunizmo statyboje. M. RUSTEMOVAS Kazachijos TSR paviljono direktorius

KAI PRAŽYDO PAPARTIS...

Štai jau saviveiklininkų rate-septyni šimtmečiai, kai pagal seną lietuvių liaudies padavimą kasmet Joninių naktį pražysta stebuklingas paparčio žiedas. Tačiau dar niekad Lietuvoj ne liepsnojo tiek laužų, kiek šiomet. Beveik kiekviena mieste, miestelyje tą dieną skambėjo linksmos dainos, aukštai kilo tradicinės „Jonų sapuoklės“, nuo laiklių vaikinių rankų dužo moliniai puodai... Bet negi viską išskaičiuosi, visur pabūsi, viską pamatysi! Tad pasitenkimsime žvilgtelėję, kaip praėjo ši liaudies šventė nors keliose vietose.

O kol dar jis ne spėjo pražysti, paskubėkime į Kauną.

...Iš Dainų slėnio po koncerto žygiuoja didelė, linksma Kauno saviveiklininkų eiseną. Greta kauniečių koja kjon žengia ir jų svečiai — Tartu šukų fabriko mišrus choras „Kannel“, Slovakijos Bratislavos miesto delegacija. Nuolatos nušvintant įvairiaspalvėms raketoms, jaunimas su fakelais patraukia miesto gatvėmis. Netrukus jie pasuka Nemuno ir Neris santakos link ir dingsta mums iš akių. Dar ilgai girdėti iš ten sklindantį linksmą juoką, dainas, muziką. Ir kur bepažvelgtum į Ažuolyno, Napoleono kalno, Kauno pilies, Panemunės ar Lampėdžių pusę — visur dangus raudonuoja Joninių laužų gaisrais...

...Mes senajame Gedimino pilies bokšte. Čia pat, greta, ant bokšto viršūnės, versdamas tirštus dūmų kamuolius, dega Joninių aukuras. Nuo čia kaip ant delno matyti visas šventinis Vilnius. Štai ten, apačioje, Gedimino aikštėje, jau baigė suktis

...I Jiezno rajoną, ant senojo Panios piliakalnio mes atvykome jau visai sutemus, kaip tik tuo metu, kai kalnu žygiavo karnavalinė eiseną. Štai du gaideliai traukia vežimą, kuriame sėdi meška ir vaišina visus iš statinės alumi, nuo kurio neatsisako net pats „Panios valdovas Margiris“. Štai, palydimas liūdny muzikos garsų, nešamas kars-tas su visais degtin-darių instrumentais... Jau greit, greit pražys stebuklingas žiedas. Kas jį suras? Ir pagaliau visą apylinkę aplekia žinia — paparčio žiedą jau surado. Laimingas pasirodė esąs Jiezno rajono darbo jaunimo vidurinės mokyklos mokytojas Algimantas Aksomaitis...

Nuo seno žinomas griežtas Joninių įstatymas — kas būdamas šioje šventėje nedalyvaus visose jos linksmybėse ir pramogose, tam turi būti mautas ant galvos molinis puodas arba niūrus tinginys turi būti metamas į vandenį. Bet, kiek teko girdėti, nei mauti ant galvos puodo, nei mesti į vandenį šiomet niekam neteko...

Nuotraukoje: Joninių aukuras senajame Gedimino pilies bokšte. Tekstas ir nuotr. Z. Serapino

Turtinama respublikos fauna

Rumunijoje, Bulgarijoje, Čekoslovakijoje ir kitose Europos šalyse yra plačiai paplitę fazanai. Mūsų respublikoje juos galima matyti tik zoologijos sode.

Yra žinoma, kad dar prieš pirmąjį pasaulinį karą fazanai gausiai veisėsi Kauno, Kapsuko, Tauragės apylinkėse. Tačiau karu metais jie buvo beveik visai išnaikinti. Buržuazinė Lietuvos vyriausybė nesirūpino šių brangių paukščių apsauga, todėl jie visai išnyko.

1955 metais Kauno medžiotojų draugija iš Bulgarijos Liaudies Demokratinės Respublikos gavo 32 fazanus. Jie buvo įkurdinti netoli Kauno, gamybiname ūkyje. Po metų gauti rezultatai parodė, kad fermeje šie paukščiai visai patenkinamai. Praeitų metų gegužės mėnesį keturi čia išauginti fazanai buvo paleisti į Raudondvario apylinkės Lomankos draustinį mišką.

Pavasari miške buvo pastebėta porėlė fazanų su jaunikiais. Paukščiai sėkmingai žiemojo ir veisiasi. Šių metų gegužės mėnesį į natūralias sąlygas buvo paleisti dar septyni fazanai.

Šiuo metu fazanų veisimo darbai atlieka ir kiti respublikos medžiotojų draugijos gamybiniai ūkiai. Tokios fermos yra Vilniaus, Tauragės, Kapsuko rajonuose.

Nuotraukoje: gamtos apsaugos inspektorius K. Svilainis (kairėje) ir gamybinio ūkio darbuotojas P. Kuzevičius paleidžia fazanus į mišką.

Z. Didžgalvis

Žurnalų puslapiuose

Polimerais vadinami daug molekulių turį cheminiai junginiai arba didžiulės cheminės molekulės, susidarancios nuosekliai chemiškai prisijungus viena prie kitos tūkstančiams ir dešimtims tūkstančių paprastų molekulių. Polimerai turi nuostabių savybių: jie labai tvirti ir elastingi, patvarūs aukštoms ir žemoms temperatūroms, juos nesunku perdirbti į įvairius gaminius. Todėl nenuostabu, kad jie labai plačiai naudojami daugelyje pramonės šakų ir sėkmingai pakeičia metalus, vilną, med-

lavilnę bei kitas natūralias medžiagas. Šiu-

Polimerų amžius

bus molekulių sintetinių medžiagų gamybos didėjimas dabar daug kuo nulemia tolesnę technikos pažangą, įgalina neregėtai mastu išplėsti pigių, puošiųjų ir patogių liaudies vartojamų reikmenų gamybą.

Trečiajame žurnalo „Nauka i žizn“ numeryje išspausdintas akademiko N. Semionovo straipsnis „Polimerų amžius“. Jame nurodoma, kad polimerų sukūrimas ir praktinis pritaikymas — vienas svarbiausių šiuolaikinės chemijos laimėjimų. Šiuo metu, rašo akademikas Semionovas, be plataus ir vis didėjančio sintetinių stambiamolekulinių medžiagų naudojimo nebūtų galima vystyti raketų technikos, automobilių ir aviacijos pramonės, mašinių gamybos, elektros ir radijo technikos, laivų statybos ir daug kitų liaudies ūkio šakų.

Sintetinės medžiagos nustojo buvusios suragatais arba nepilnavertiais natūraliųjų medžiagų (metalo, tekstilės pluoštų, natūralaus kaučiuko) pakaitalais, kuriais jos buvo dar prieš 20—25 metus.

Dabar sintetinės stambiamolekulinės medžiagos — tai nauja medžiagų klasė. Jų savybės ir galimumas sparčiai jas

įdiegti į įvairias pramonės šakas žymiai viršija iš anksčiau žinomas natūraliąsias medžiagas. Tai užtikrina joms didžią ateitį. Jau 1956 metais pasaulinė plastikų gamyba (be TSRS) pasiekė maždaug 3.500 tūkstančių tonų, sintetinio kaučiuko — 1.400 tūkstančių tonų, o dirbtinio ir sintetinio pluošto — apie 2.500 tūkstančių tonų. Šiuo metu pasaulinė sintetinių polimerinių medžiagų gamyba jau daugiau kaip dvigubai viršija aluminio, cinko, varlo ir kitų spalvotųjų metalų gamybą. Galima numatyti, kad po 15—20 metų pasaulinė polimerų gamyba prilygs maždaug dviltemis trečdaliams dabartinės plieno gamybos.

Daugelis polimerų (polivinilchloridas, polietilenas, nailonas ir kiti) sėkmingai užima spalvotųjų metalų vietą kabelių pramonėje, chemijos aparatūros, maisto mašinių gamyboje ir kitose pramonės šakose. Ypač didelę reikšmę liaudies ūkiui turi vadinamieji armuoti plastikai. Tvirtumu jie beveik prilygsta diuraliuminui ir net kai kurių rūšių plienui. Tuoj pat metu šie plastikai yra lengvi, elastingi, turi geras elektros izoliavi-

mo savybes, iš jų lengva pagaminti sudėlingos formos dirbinius, jie nerūdija. Iš armuotų plastikų galima viena operacija pagaminti vientisus automašinių kėbulus, katerių ir lengvųjų laivų mašinių korpusus, benzino rezervuarus, vamzdžius ir daug ką kitą. Vadinamojo didelių gabaritų gaminių kontaktinio formavimo principas turi didžiulį pranašumą, palyginti su įprasline detalių gamybos iš metalo technologija.

Svarbus polimerinių medžiagų chemijos ir technologijos laimėjimas yra tai, kad sukurti ir įdiegti nepaprastai lengvi kieti ir elastingi plastikai: putplasčiai, korėtos plastmasės ir mikroaktytos polimerinės medžiagos. Putplastinės masės dešimtis kartų lengvesnės už vandenį ir tuo pat metu pakankamai tvirtos, turi geriausią šilumos bei garso izoliavimo savybes, laikosi vandens paviršiuje, nepūva, gerai izoliuoja elektrą.

Derindami putplastius su medžiu, armuotais plastikais, chemikai gauna lengvas, tvirtas konstrukcijas, kurios plačiai naudojamos lėktuvų, laivų, automobilių ir vaigonų gamyboje. (B. d.)

TSRS dviratininkų daugiadienės lenktynės

Birželio 15 d. Minske buvo duotas startas daugiadienėms dviratininkų lenktynėms. Jos vyko žiūro maršrutu: Minskas — Vilnius — Kaunas — Šiauliai — Ryga — Plarna — Tallinas — Narva — Leningradas — Novgorodas — Valdajus — Kalininas — Maskva. Bendras trasa ilgis — 2.074 kilometrai.

Šiose lenktynėse dalyvavo keturiolikos sąjunginių respublikų, Maskvos ir Leningrado rinktinės. Kiekvienoje komandoje — 6 žmonės.

Tarybų Lietuvos rinktinėje — B. Krulikauskas, K. Norvaiša, T. Zlotnikovas, A. Mikalopas,

R. Mackevičius ir A. Minalga.

Pirmas Maskvoje į „Jaunųjų pionierių“ dviračių treką įvažiavo maskvietis Podjablonskis, o tuoj po jo ir visi kiti lenktynininkai.

Etapą laimėjo ukrainietis Amatun — 4 val. 18 min. 43 sek., o komandoms — Ukrainos sportininkai. Mūsų dviratininkai šį kartą buvo dešimti.

Lenktynės pasibaigė. Sportininkai penkių respublikų keliais nuvažiavo 2021 km. TSRS daugiadienių lenktynių čempiono vardą iškovoję Ukrainos sportininkas Nikolajus Ečken-

ka. Komandoms nuvažiavo RTFSR dviratininkai. Tarybų Lietuvoje komanda užėmė 8 vietą.

Geriausiais iš mūsų respublikos dviratininkų startavo K. Norvaiša. Jis, aplenkęs tokius žinomus lenktynininkus, kaip nusipelnusį sporto meistrą Vostriakovą, ukrainietį Amatunį ir daug kitų, užėmė 11 vietą.

Sėkmingos buvo lenktynės ir A. Minalgai. R. Mackevičiui ir Zlotnikovui. Jie visi, važiuodami greičiau kaip 37 km per valandą, įvykdė TSRS sporto meistro normą.

Nuotraukoje: daugiadienių lenktynių dalyviai distancijoje.

Už redaktorių P. MILAKNIS

Rokiškio durpynų kontora! skubiai reikalingas šaltkalvis - elektrosvirkintojas ir mechanikas. Kreiptis kasdien į durpynų kontorą nuo 9 iki 18 val. — Rokiškis, Tarybų aikštė Nr. 22, telefono Nr. 81. Administracija

KINOTEATRE „SAULUTĖ“ VII. 2 d. — „Širdies atmintis“. VII. 3—4 d. d. — „Nepaprastas sekmadienis“.